

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-54(3)/13/AgŁ

Warszawa, 28 sierpnia 2013 r.

DECYZJA DIH-1/51/2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.) oraz art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Marii Czerniejewskiej-Lotki, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Maria Czerniejewska-Lotka Sklep Spożywczy w Tychach, od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z dnia 3 lipca 2013 r. (nr akt sprawy: KD.8361.110.2013/25DEC/13), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu dwudziestu dwóch partii artykułów rolno-spożywczych, nieodpowiadających pod względem oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej – utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 21 i 22 maja 2013 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach, zwanego dalej „Śląskim WIIH”, w sklepie spożywczym mieszczącym się w Tychach przy ul. Bocheńskiego 3 w Tychach, należącym do przedsiębiorcy Marii Czerniejewskiej-Lotki, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Maria Czerniejewska-Lotka Sklep Spożywczy w Tychach, zwanego dalej również „stroną”, zakwestionowano oznakowanie dwudziestu dwóch partii produktów oferowanych w opakowaniach jednostkowych o łącznej wartości 612,08 zł, tj.: wyrobu czekoladowego „Domino Star” Kinkartz (masa netto 125 g, w ilości 1 opakowania), wyrobu czekoladowego „Storck” Marci Crocant (masa netto 200 g, w ilości 1 opakowania), wyrobu czekoladowego „Chateau” Milch Mause (masa netto 210 g, w ilości 4 opakowań), wyrobu czekoladowego „Zentis” Marzipan (masa netto 100 g, w ilości

4 opakowań), wyrobu cukierniczego „Excelsior Haselnuss Schnitte” (masa netto 250 g, w ilości 1 opakowania), wyrobu cukierniczego „Weiss Contrella” (masa netto 200 g, w ilości 1 opakowania), czekolady „Nussbeisser” (masa netto 100 g, w ilości 2 opakowań), czekolady „Chateau” Herbe Sahne (masa netto 200 g, w ilości 3 opakowań), czekolady „Chateau” Kaffee Sahne (masa netto 200 g, w ilości 5 opakowań), czekolady „Chateau” Feinherb Nuss (masa netto 200 g, w ilości 6 opakowań), czekolady „Chateau” Alpen Sahne (masa netto 200 g, w ilości 6 opakowań), czekolady „Alpenrahm Haselnuss” (masa netto 100 g, w ilości 13 opakowań), czekolady „Alpen Vollmilch” (masa netto 100 g, w ilości 23 opakowań), „Haribo” (masa netto 300 g, w ilości 5 opakowań), „Haribo” (masa netto 100 g, w ilości 3 opakowań), „Haribo” Happy Cola (masa netto 100 g, w ilości 1 opakowania), „Kaffe Dallmayr Prodomo” (ziarnistej) (masa netto 500 g, w ilości 1 opakowania), „Kaffe Dallmayr Prodomo” (mielonej) (masa netto 500 g, w ilości 2 opakowań), „Kaffe Jacobs Krönung” (masa netto 500 g, w ilości 9 opakowań), „Ruf” Vanillin Zucker (w ilości 9 opakowań, w każdym opakowaniu po 10 sztuk), „Ruf” Pudding Vanille (w ilości 5 opakowań, w każdym opakowaniu po 5 sztuk) i „Ruf” Pudding Shane (w ilości 3 opakowań, w każdym opakowaniu po 3 sztuki) – z uwagi na całkowity brak oznaczeń w języku polskim, co stanowiło naruszenie postanowień art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, oraz art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o bezpieczeństwie żywności i żywienia”.

Na marginesie dodaje się, że w toku kontroli stwierdzono również inne niezgodności, tj. przeterminowanie czterech partii środków spożywczych oraz brak w miejscu sprzedaży informacji o szkodliwości spożywania alkoholu, za które przedstawiciel kontrolowanego został ukarany grzywną w drodze mandatu karnego w kwocie 250 zł, z uwagi na popełnienie wykroczenia z art. 100 ust. 1 pkt 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia – z tytułu wprowadzenia do obrotu produktów po upływie daty minimalnej trwałości oraz art. 45 ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2012 r. poz. 1356 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi” – z tytułu nie uwidocznienia w miejscu sprzedaży napojów alkoholowych informacji o szkodliwości spożywania alkoholu.

Powyższe udokumentowano w protokole kontroli z dnia 22 maja 2013 r. (nr akt kontroli: KD.8361.110.2013), a dane dotyczące przedmiotowych produktów w zestawieniu towarów bez oznaczeń w języku polskim, stanowiącym załącznik nr 2 do tego protokołu oraz na fotografiach przedstawiających sposób oznakowania tych produktów.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 5 czerwca 2013 r., Śląski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej dwudziestu dwóch ww.

partii artykułów rolno-spożywczych, informując jednocześnie o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Pismem z dnia 12 czerwca 2013 r. strona poinformowała Śląskiego WIIH, że należy do grupy mikroprzedsiębiorców, w myśl przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”, a także przekazała informacje o wysokości przychodu za rok 2012.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 3 lipca 2013 r. Śląski WIIH wymierzył ww. przedsiębiorcy, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w wysokości 1 000 zł za wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych dwudziestu dwóch ww. partii produktów. Decyzja ta została doręczona stronie w dniu 5 lipca 2013 r.

Pismem z dnia 12 lipca 2013 r. (nadanym w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego w dniu 17 lipca 2013 r.), strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania, jak również o uchylenie mandatu karanego. Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie:

- 1) przepisów postępowania, tj.:
 - art. 7 Kpa, poprzez niewyjaśnienie stanu faktycznego wskutek nieuwzględnienia faktu istnienia podczas kontroli ulotek w języku polskim na półkach z towarem w języku niemieckim (dołączonych do odwołania w ilości 17 sztuk),
 - art. 8 Kpa, poprzez przeprowadzenie kontroli pod nieobecność osoby uprawnionej (tj. wręczenie pouczenia o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy osobie nieuprawnionej – sprzedawcy, a nie przedsiębiorcy lub jego pełnomocnikowi przy rozpoczęciu kontroli), a w związku z tym, pozbawienie strony możliwości czynnego udziału w kontroli, składania wyjaśnień i wniosków, czy też wypowiedzenia się, co do ustaleń kontroli w tym czasie, czym podważono zaufanie strony do organów Państwa oraz zaniedbano obowiązek prowadzenia kontroli w sposób pogłębiający świadomość i kulturę prawną obywateli,
 - art. 10 Kpa, poprzez naruszenie prawa strony do czynnego udziału w postępowaniu, z uzasadnieniem jak wyżej, co miało wpływ na treść zaskarżonej decyzji;
- 2) przepisów prawa materialnego, tj. art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, poprzez zastosowanie rażąco wysokiej kary w stosunku do stwierdzonych, rzekomych uchybień w działalności przedsiębiorcy, wskazując na jego dotychczasową niekaralność w tym zakresie;
- 3) przepisów prawa materialnego, tj. art. 45 ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz art. 100 ust. 1 pkt 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, poprzez ukaranie niewłaściwego obwinionego.

Pismem z dnia 1 sierpnia 2013 r., Prezes UOKiK poinformował ww. przedsiębiorcę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej

udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględni, w myśl art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze, zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Pojęcie jakości handlowej zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 5 tej ustawy, jako cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizyko-chemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Wymagania jakości handlowej dotyczące znakowania środków spożywczych zostały określone w ustawie o jakości handlowej i w ustawie o bezpieczeństwie żywności i żywienia, a także w wydanym na podstawie tych ustaw rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz. U. Nr 137, poz. 966 z późn. zm.).

Artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu, zgodnie z art. 6 ustawy o jakości handlowej, są oznakowane (ust. 1), a wymóg znakowania w języku polskim nie dotyczy artykułów rolno-spożywczych przeznaczonych do wywozu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (ust. 4). Środki spożywcze wprowadzane do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w myśl art. 48 ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, muszą być oznakowane w języku polskim. Środki spożywcze mogą być ponadto oznakowane w innych językach.

W niniejszej sprawie, wyniki kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do przedsiębiorcy Marii Czerniejewskiej-Lotki, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą

Maria Czerniejewska-Lotka Sklep Spożywczy w Tychach, dały podstawę do stwierdzenia, że wprowadzone do obrotu dwadzieścia dwie ww. partie produktów o łącznej wartości 612,08 zł nie spełniało wymagań określonych w art. 6 ust. 4 ustawy o jakości handlowej i art. 48 ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, z uwagi na całkowity brak oznaczeń w języku polskim.

Biorąc powyższe pod uwagę, organ pierwszej instancji uznał, że wprowadzone do obrotu przedmiotowe produkty są artykułami rolno-spożywczymi nieodpowiadającymi pod względem oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej – co wyczerpało znamiona czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej i skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w wysokości 1 000 zł.

Jak wynika z art. 40a ust. 4 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-3 tego artykułu, wymierza w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Wobec powyższego, Śląski WIIH wymierzył w drodze decyzji z dnia 3 lipca 2013 r. powyższą karę pieniężną Marii Czerniejewskiej-Lotce, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Maria Czerniejewska-Lotka Sklep Spożywczy w Tychach, to jest przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu nieprawidłowo oznakowane przedmiotowe produkty.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona podniosła w pierwszej kolejności zarzut naruszenia przez organ pierwszej instancji przepisów postępowania, tj. art. 7 Kpa, poprzez niewyjaśnienie stanu faktycznego wskutek nieuwzględnienia faktu istnienia podczas kontroli ulotek w języku polskim na półkach z towarem w języku niemieckim.

W ocenie Prezesa UOKiK powyższy zarzut jest niezasadny. Stanowiące podstawę do wydania zaskarżonej decyzji ustalenia, co do tego, że wprowadzone do obrotu przedmiotowe produkty były nieprawidłowo oznakowane zostały poczynione przez organ pierwszej instancji w toku kontroli, w oparciu o znany stronie materiał dowodowy, tj. protokołu kontroli z dnia 22 maja 2013 r. oraz dokumentację fotograficzną przedstawiającą sposób oznakowania tych produktów. Jak wynika z treści protokołu kontroli (karta nr 3 i 4), w tym z załącznika nr 2 do tego protokołu, produkty te zakwestionowano z uwagi na brak oznaczeń w języku polskim.

Zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, ewentualne zastrzeżenia co do ustaleń kontroli, strona mogła wnieść na etapie postępowania kontrolnego, poprzez zgłoszenie uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub wnosząc je na piśmie w terminie 7 dni od dnia przedstawienia tego protokołu do podpisu. Pouczenie w tym zakresie znajdowało się w treści protokołu kontroli (karta nr 5). Obecna przy czynnościach kontrolnych osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego w trakcie kontroli nie zgłosiła do niego uwag. Takich uwag nie zgłosiła na piśmie również strona.

Należy zaznaczyć, że w protokole kontroli (karta nr 5) odnotowano także, że w toku kontroli sporządzono odrębny protokół, tj. protokół przesłuchania obwinionego z dnia 22 maja 2013 r. o popełnienie wykroczenia. Jak wynika z wyjaśnień złożonych do tego odrębnego protokołu przez osobę upoważnioną do reprezentowania kontrolowanego w trakcie

kontroli (przesłuchaną w charakterze obwinionego), w dniu rozpoczęcia kontroli w ofercie handlowej sklepu znajdowały się towary bez oznaczeń w języku polskim (szczegółowo opisane w załączniku nr 2 do protokołu kontroli), których obwiniony nie zdążył oznaczyć informacjami w języku polskim (otrzymanymi w formie naklejek od dostawcy), gdyż towary zostały dostarczone do sklepu w dniu kontroli. Strona zatem była w posiadaniu ulotek z oznaczeniami w języku polskim, ale nie opatrzyła nimi przedmiotowych produktów.

Należy wskazać, że osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego w trakcie kontroli przedłożyła dowód zakupu tylko na niektóre spośród zakwestionowanych produktów, tj. fakturę vat nr 521/2013 z dnia 21 maja 2013 r. Inne faktury, przekazane przy piśmie z dnia 27 maja 2013 r., tj. nr 540/2013 z dnia 23 maja 2013 r. oraz nr 4478/05/13/A i nr 547/2013 z dnia 24 maja 2013 r., wystawione po dacie kontroli, nie można uznać za odnoszące się do tych produktów. Tym samym, nie można przyjąć, że dostawa wszystkich zakwestionowanych produktów odbyła się w dniu rozpoczęcia kontroli i strona nie zdążyła wywiązać się z swoich obowiązków w zakresie oznakowania tych produktów informacjami w języku polskim.

Podkreślenia wymaga, że strona na żadnym etapie postępowania kontrolnego, ani też postępowania administracyjnego, nie zakwestionowała faktu, iż przedmiotowe produkty nie posiadały oznaczeń w języku polskim. Nie przedstawiła żadnych okoliczności świadczących o tym, aby stan faktyczny ustalony podczas kontroli mijał się z prawdą.

Wobec powyższego, należy uznać, że sformułowane dopiero w odwołaniu twierdzenia strony, że jakoby ulotki z oznaczeniami w języku polskim (dołączone do odwołania w ilości 17 sztuk) dla dwudziestu dwóch ww. partii produktów znajdowały się na półkach sklepowych w toku kontroli, nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym w niniejszej sprawie materiale dowodowym. Zdaniem Prezesa UOKiK, w przypadku opakowanych środków spożywczych, nawet ewentualne umieszczenie takich ulotek jedynie na regałach sklepowym, nie wypełnia prawnego obowiązku oznakowania środków spożywczych w języku polskim, czyli w sposób zrozumiały dla konsumenta, nawet jeśli poprawnie zostały one oznakowane w języku obcym.

Za bezzasadny należy uznać również podniesiony przez stronę w odwołaniu zarzut naruszenia kolejnych przepisów postępowania, tj. art. 8 Kpa, z uwagi na przeprowadzenie kontroli pod nieobecność osoby uprawnionej, a tym samym, pozbawienie strony możliwości czynnego udziału w kontroli, składania wyjaśnień i wniosków, czy też wypowiedzenia się, co do ustaleń kontroli w tym czasie, czym podważono zaufanie strony do organów Państwa oraz zaniedbano obowiązek prowadzenia kontroli w sposób pogłębiający świadomość i kulturę prawną obywateli, a także art. 10 Kpa, poprzez naruszenie prawa strony do czynnego udziału w postępowaniu, co miało wpływ na treść zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli z dnia 21 maja 2013 r. nr KD-130/13, podstawą wszczęcia i przeprowadzenia urzędowej kontroli żywności w zakresie oceny jakości handlowej środków spożywczych, był art. 3 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym

i żywnościowym oraz regulacjami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. U. L 165 z 30.04.2004 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 882/2004”, art. 17 ust. 3 ustawy o jakości handlowej oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 i 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”. Zakres tej kontroli rozszerzono, w związku z podejrzeniem popełnienia wykroczenia określonego w art. 45 ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, według upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z dnia 21 maja 2013 r. nr KD-131/13.

Czynności kontrolne dokonuje się, stosownie do art. 80 ust. 1 i 5 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, natomiast w razie nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej albo niewykonania przez kontrolowanego obowiązku pisemnego wskazania osoby upoważnionej do reprezentowania go w trakcie kontroli – w obecności innego pracownika kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny. Takie same prawo przysługuje inspektorom Inspekcji Handlowej na mocy art. 15 ust. 1 i 3 ustawy o Inspekcji Handlowej. Informacja o tym znajdowała się w pouczeniu o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, jako załączniku do upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr KD-130/13 i nr KD-131/13.

Strona podniosła w odwołaniu argument, na uzasadnienie zarzutu przeprowadzenia kontroli pod nieobecność osoby uprawnionej, że kontrolujący wręczyli pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy osobie nieuprawnionej – sprzedawcy, a nie przedsiębiorcy lub jego pełnomocnikowi przy rozpoczęciu kontroli.

Należy zauważyć, że kontrolę rozpoczęto w dniu 21 maja 2013 r. w obecności osoby zatrudnionej na stanowisku sprzedawcy w kontrolowanym sklepie (oświadczenie sprzedawcy z dnia 21 maja 2013 r. o zatrudnieniu, znajduje się w aktach sprawy), zgodnie z art. 80 ust. 5 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, z uwagi na nieobecność kontrolowanego lub osoby upoważnionej do reprezentowania go w trakcie kontroli. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych sprzedawcy temu okazano legitymacje służbowe i upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr KD-130/13 i nr KD-131/13 oraz wręczono za pokwitowaniem pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy. Kontrolę kontynuowano i zakończono w dniu 22 maja 2013 r. w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego w trakcie kontroli (upoważnienie z dnia 22 maja 2013 r. dla współmałżonka strony), wręczając mu za pokwitowaniem upoważnienie Śląskiego WIIH do przeprowadzenia kontroli, wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy.

W razie nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, czynności kontrolne mogą być wszczęte, stosownie do art. 79a ust. 9 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, po okazaniu legitymacji służbowej pracownikowi kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny. Inspektorzy mieli zatem prawo wszcząć kontrolę po okazaniu legitymacji służbowej osobie zatrudnionej na stanowisku sprzedawcy w kontrolowanym sklepie, co miało miejsce

w niniejszej sprawie. Przepis art. 79a ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przewiduje w takich przypadkach możliwość doręczenia upoważnienia (w tym pouczenia o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy) przedsiębiorcy albo osobie przez niego upoważnionej w terminie późniejszym, lecz nie później niż trzeciego dnia od wszczęcia kontroli. Należy zaznaczyć, że upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr KD-130/13 i nr KD-131/13 doręczono osobie upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego w trakcie kontroli w dniu 22 maja 2013 r. (w drugim i zarazem ostatnim dniu kontroli), a więc zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Jak wynika z powyższego, stronie zapewniono możliwość zapoznania się z prawami i obowiązkami kontrolowanego przedsiębiorcy, a zwłaszcza z prawem do czynnego udziału w postępowaniu kontrolnym, w tym do zgłoszenia uwag do protokołu kontroli bezpośrednio przed jego przedstawieniem do podpisu lub w terminie 7 dni od daty tego zdarzenia. Strona, ani też osoba przez nią upoważniona, nie skorzystała z tego prawa.

Okoliczności faktyczne, na podstawie których organ pierwszej instancji oparł podjęte rozstrzygnięcie były jednoznaczne i bez wątplenia były znane stronie. Dodać należy, że cały materiał dowodowy stanowiący podstawę do zakwestionowania przedmiotowych produktów został zebrany w trakcie postępowania kontrolnego, a więc przed wszczęciem postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej.

Należy zauważyć, że w piśmie z dnia 5 czerwca 2013 r., strona została zawiadomiona o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych przedmiotowych produktów, a także pouczenia o przysługujących jej uprawnieniach wynikających z art. 10 Kpa (w tym prawie do czynnego udziału w postępowaniu) i terminie (7 dni), w jakim organ pierwszej instancji powinien oczekiwać na stanowisko strony w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego. Strona nie skorzystała z tych praw, a swój udział w postępowaniu ograniczyła jedynie do złożenia pisemnego oświadczenia z dnia 12 czerwca 2013 r. w zakresie żądanych przez organ pierwszej instancji informacji.

Strona podniosła także w odwołaniu zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, poprzez zastosowanie rażąco wysokiej kary w stosunku do stwierdzonych uchybień w działalności przedsiębiorcy, wskazując na jego dotychczasową niekaralność w tym zakresie.

W ocenie Prezesa UOKiK, powyższy zarzut jest niezasadny. Przepis art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, stanowiący podstawę prawną do wydania zaskarżonej decyzji, uprawniał organ pierwszej instancji do wymierzenia kary pieniężnej w granicach wyznaczonych tym przepisem, a więc w wysokości od 500 zł do 3060,40 zł, gdzie górna jej granica stanowi pięciokrotność wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych dwudziestu dwóch ww. partii produktów o łącznej wartości 612,08 zł (5 x 612,08 zł). Stronie wymierzono

karę w wysokości 1 000 zł, stanowiącą mniej niż dwukrotność wartości zakwestionowanych produktów, jako wartości korzyści majątkowej, czyli znacznie poniżej górnej granicy kary.

Należy zauważyć, że z całości zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, że przy ustalaniu wysokości kary, organ pierwszej instancji uwzględnił w sposób prawidłowy wszystkie kryteria określone w art. 40a ust. 5 tej ustawy (tj. stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych oraz wielkość jego obrotów), a przy ocenie dotychczasowej działalności tego podmiotu – wbrew temu, co sugeruje strona w odwołaniu – wziął pod uwagę jego dotychczasową niekaralność w powyższym zakresie, co znajduje wyraz w uzasadnieniu do zaskarżonej decyzji.

Podniesiony następnie przez stronę w odwołaniu zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego karnego, tj. art. 45 ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi i art. 100 ust. 1 pkt 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, należy uznać za bezpodstawny. Należy zauważyć, że kwestia naruszenia tych przepisów nie była przedmiotem rozpoznania w postępowaniu administracyjnym zakończonym decyzją organu pierwszej instancji z dnia 3 lipca 2013 r. i była niezależnym od tej sprawy postępowaniem.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, jak również ustalenie jej wysokości było prawidłowe i zgodne z prawem.

Stosownie do art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stanie się ostateczna.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy posiada kompetencje do wydania decyzji, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn.

zm.), od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Maria Czerniejewska-Lotka
prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą
Maria Czerniejewska-Lotka Sklep Spożywczy
ul. Ojca Bocheńskiego 3
43-100 Tychy
2. Śląski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Katowicach
3. a/a